

OSLO
NYE

HVEM ER MIN KONE?

23g057618

HVEM ER MIN KONE?

(Run For Your Wife)

Farse av Ray Cooney

Oversatt av Svein Selvig

Regi	Per Theodor Haugen
Scenografi	Per Horn
Kostymer	Trude Bergh
Masker, parykker	Sverre Norwalls

I ROLLENE:

Mary Smith	KARI-ANN GRØNSUND
Barbara Smith	INGRID VOLLAN
John Smith	GARD ØYEN
Inspektør Troughton	SVERRE HOLM
Stanley Gartner	KARL SUNDBY
Journalisten	ULF WENGÅRD
Inspektør Porterhouse	ARNE AAS
Bobby Franklin	IVAR NØRVE
Inspisient	JON ELLEFSEN
Sufflør	DIDI STIG
Regi-assistent	HELENE BYHRING
Rekvisitter	PEARLY GRINDVOLD/IVAR GRØNHELLA
Scenemestre	BJØRN BERGSETH/ ØIVIND SVARSTAD
Lysmestre	TORE HELDAL/VALTER NILSEN

RAY COONEY

«Jeg trodde ikke det var sant, da noen fortalte meg at «Hvem er min kone?» er nr. 11 i rekken av farser og lystspill som jeg enten alene eller sammen med andre har skrevet for scenen. Og nesten like overraskende: det er over 25 år siden jeg begynte å skrive teaterstykker!»

Det sier forfatteren av kveldens elleville farse, Ray Cooney, en av de mest meriterende dramatikere i en genre, som har vist seg å være levedyktig tross mange forsøk på å redusere den til nærmest intetsigende og verdiløs.

Ray Cooney forteller at han startet sin sceniske karriere — han er også skuespiller — i et ungt komedieensemble som den durkdrevne Brian Rix stod for. Det var året 1956. Men da det viste seg at farsen de spilte trakk publikum år ut og år inn, ble Cooney ganske enkelt litt sliten av bare å arbeide 2 1/2 time på kveldstid uten andre avvekslinger enn «å spille tennis om dagen og bli forelsket i unge, blonde skuespillerinner. For et liv! Da var det jeg bestemte meg til å prøve å skrive.»

Sammen med en skuespillerkollega startet Cooney på en farse, som han satte sluttstrek for etter 12 måneder mens han passet sine entreer og sortier på teatret om kveldene. Det ferdige manuskriptet fikk Brian Rix lese — og resultatet: «One for the Pot» kom opp på Whitehall Theatre i London. 1500 ganger spiltes forestillingen før den ble fjernet fra plakaten.

Ray Cooney forteller videre om sitt arbeid:

«Pot» var det siste tre akters stykke jeg skrev. Etter 1960 foretrakk publikum heller en lang pause enn to korte. Rent teknisk passet det fint for meg også. På den måten kunne jeg bruke en latter-situasjon for å avslutte første akt — og fortsette med den etter pausen. Eller for å si det på en litt annen måte: Første aktens latterslutt

Latteren

Om De kanskje ikke vet det så finns det flere universiteter og institutter, som for ramme alvor studerer latteren... ikke bare hvorfor og hvordan den oppstår, men også når og de eventuelle påvirkninger den har for menneskene og deres omgivelser.

Profesjonelle «moro-menn» i USA f.eks. har trukket mange erfaringer av resultatene fra slike undersøkelser. De planlegger og prøver sine vitser og historier med universitetslærere som objekter før de møter det store publikum.

Stort sett tror de fleste av oss at vi ler best og hjerteligst av et overraskende poeng. Men det er tvertom — det er de ventede poenger vi synes er morsomst. Hevder latterforskerne ved universitetet i Tennessee.

De spilte inn og gjengav et antall forsøk med vitser, men avbrøt like før selve poenget kom, og så var det opp til forsøkspersonene å angi det. De fikk også anledning til å gradere vitsene etter en spesiell skala, og av den fremgikk det at de morsomste var de der man ante poenget.

I Montreal i Canada stillet man spørsmålet slik: Hvordan er en vits laget slik at vi ler av den? Svar: den bør i første del inneholde en tvetydighet, en åpenbar motsigelse, en inkonsekvens. Poenget er senere tvetydighetens oppløsning...

fikk publikum til å le videre, når teppet gikk opp igjen.»

Om kveldens farse hevder Cooney at han ikke behøvde å skrive den om slik tilfelle har vært med flere av de andre stykkene hans. «Men handlingen måtte kortes ned. Vår prøveforestiling varte to timer og tre kvarter. Det betød at det måtte strykes ganske mye i teksten — nærmere en halv time før stykket var premiereklart i London. Men siden jeg er både forfatter, produsent og instruktør behøvde jeg ikke bry meg om det, når det gjaldt «Hvem er min kone?»

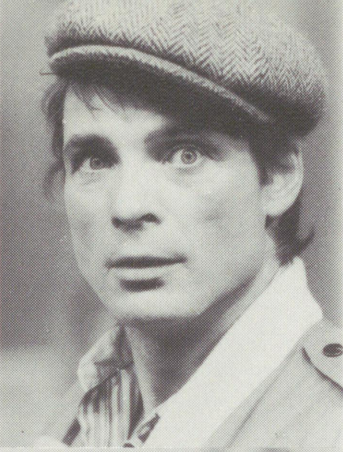
Oslo Nye Teater har tidligere spilt en av Ray Cooneys farser, som han skrev sammen med John Chapman. «To fruer i en smekk» kalte teatret stykket (Move Over Mrs. Markham), der Ivar Nørve og Per Theodor Haugen hadde de to viktigste rollene sammen med Aud Schönemann, Kjersti Døvigen og Rolf Just Nilsen.

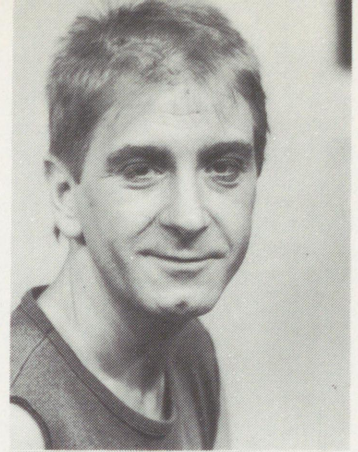

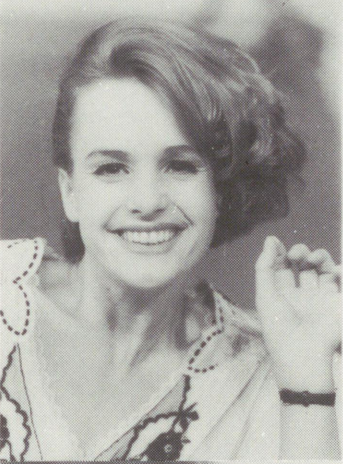

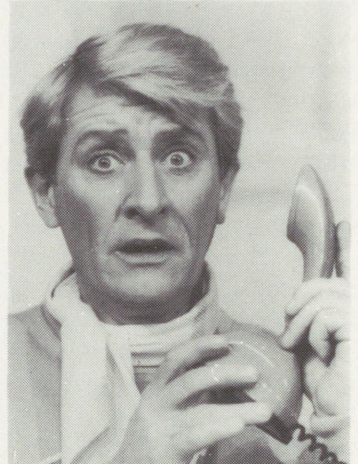
Gard Øyen
John Smith

Karl Sundby
Stanley Gartner

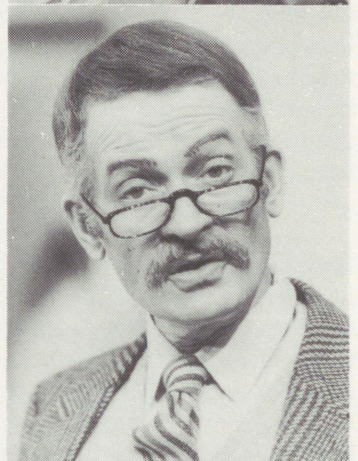
Ingrid Vollan
Barbara Smith

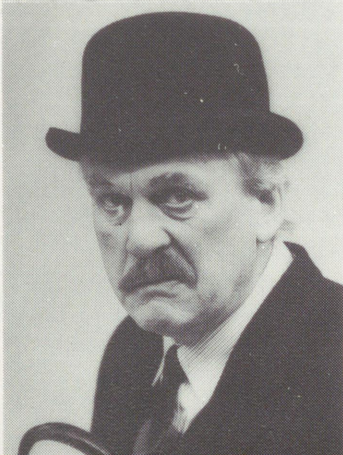
Ivar Nørve
Bobby Franklin

Kari-Ann Grønsund
Mary Smith

Arne Aas
Inspektør Porterhouse

Sverre Holm
Inspektør Troughton

Ulf Wengård
Journalisten

Hva betyr latteren?

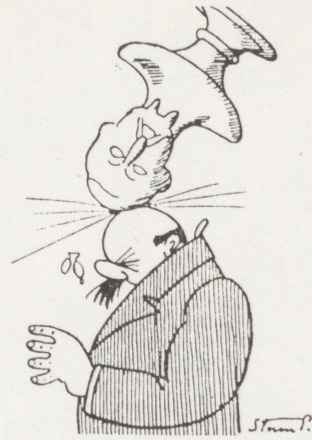
Den franske filosofen Henri Bergson, som døde i 1941, interesserte seg hele sitt liv for humoren og det komiske. Han skrev flere avhandlinger om disse emner, og fra en av hans studier gjengir vi:

Hva er i grunnen det lattervekkende? Hva kunne tenkes som fellesnevner for en gjøglegrimase, et ordspill, en vaudevilleforveksling og en forfinet komediescene? De største tenkere helt fra Aristoteles har stanget mot dette lille problem, en uforskammet utfordring til den filosofiske spekulasjon.

Det finnes intet komisk utenfor det område som er strengt menneskelig. Et landskap kan være vakkert, tiltalende, sublimt, intetsigende eller stygt, det ville aldri være lattervekkende. Man kan le av et dyr, men da fordi man har oppdaget en menneskelig holdning ved det eller et menneskelig uttrykk. Man kan le av en hatt; men det man da morer seg over, det er ikke et stykke filt eller strå, det er den form mennesket har gitt den, det menneskelige lune den har tatt preg av.

Hva skyldes det

at en så viktig kjennsgjerning i all sin enkelhet ikke i større grad har fanget filosofens interesse? Mange har definert mennesket som «et vesen som kan le». De kunne like gjerne ha betegnet det som et vesen som fremkaller latter: for dersom noe annet vesen eller en død gjenstand klarer dette, da er det på grunn av likhet med mennesket, en pregning fra menneskets side eller takket være en menneskelig måte å bruke gjenstanden på.

Uventede situasjoner kaller ofte på latteren.

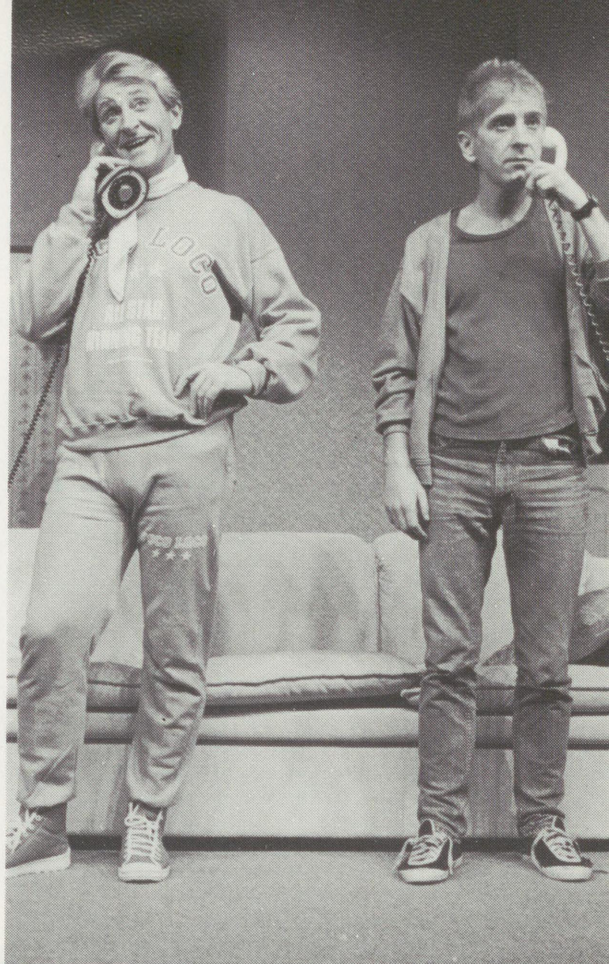
Latterens største fiende

er følelsen. Jeg vil ikke si at vi ikke kan le av en person som f.eks. inngir oss medfølelse eller endog fyller oss med hengivenhet. Det vil da bare være nødvendig å glemme denne hengivenhet noen øyeblikk, å få denne medfølelse til å tie. I et samfunn av rene intelligens-mennesker vil man sannsynligvis ikke gråte mer, men le ville man kanskje fortsatt gjøre. Derimot ville ensidig følsomme sinn, som tilpasset seg en livets harmoni hvor alle hendelser gav følelsesfylt resonnanse, hverken kjenne til eller forstå latteren. Forsøk et øyeblikk å interessere Dem for alt som sies og for alt som gjøres; innbill Dem at De handler med de handlende, føler med de følende, la kort sagt Deres medfølelse få utfolde seg mest mulig: Som ved et trylleslag vil De se hvordan de letteste ting får tyngde og hvordan et alvorlig skjær legger seg over alt.

Frigjør Dem nå, vær en livets likegyldige tilskuer: ikke så få dramaer vil da forvandles til komedie. Vi behøver bare stoppe ørene til for musikken i en dansesal, så forekommer de dansende oss straks latterlige.

Forts. side 13

Hvor mange menneskelige handlinger vil klare seg gjennom en tilsvarende prøve? Og ville vi ikke oppleve at mange av dem plutselig skiftet fra alvor til spøk om vi isolerte dem fra den følelsens musikk som ledsager dem. Det komiske krever altså for å oppnå full virkning, en slags forbigående bedøvelse av hjertet. Det henvender seg til den rene forstand.

Men denne forstand bør være i kontakt med alle intelligenser. Det er det tredje faktum vi vil vende oppmerksomheten mot. Man vil ikke innse det komiske om man følte seg isolert.

Det synes som

om latteren trenger et ekko. Lytt nøye til den, det er ingen artikulert, klar og begrenset lyd, det er noe som vil forlenges ved å forplante seg fra sted til sted, noe som begynner med et utbrudd for å fortsette med rulling, som torden mot fjell. Og likevel får ikke dette ekko fortsette i det uendelige. Det kan klinge innenfor en aldri så stor sirkel: selve sirkelen blir ikke derfor mindre sluttet.

Vår latter er alltid en gruppes latter. De har kanskje opplevd på tog eller ved kafébord, at de reisende fortalte hverandre historier som måtte være komiske for dem, for de lo hjertelig av dem. De ville ha ledd som om De hadde vært med i deres selskap. Men siden det ikke var tilfelle, hadde De ingen lyst til å le.

En mann

ble en gang spurt hvorfor han ikke gråt ved en preken der alle de andre utgjød tårer. «Jeg hører ikke til i dette sognet,» svarte han. Det denne mannen tenkte om tårene ville ha passet enda bedre på latteren. Selv om latteren anses for å være aldri så åpen og ærlig, så nærer den alltid et lønnlig håp om forståelse, jeg vil nesten si om delaktighet hos andre leende mennesker, virkelig eller innbilte.

Hvor ofte

har man ikke sagt, at jo fullere teatersal, desto sterkere latter hos tilskueren? — Og på den annen side hvor ofte har man ikke kunnet notere at mange komiske effekter er uoversettelige fra et språk til et annet, fordi de beror på skikker og idéer innenfor et bestemt samfunn? Men fordi man ikke har innsett betydningen av dette dobbelt faktum, har man betraktet det komiske rett og slett som noe besynderlig noe, til sinnets fornøyelse; og selve latteren har man holdt for et underlig og isolert fenomen, uten forbindelse med den øvrige menneskelige aktivitet. Så har vi fått definisjoner som går i retning av å lage en abstrakt relasjon av det komiske, «intellektuell kontrast», «påfallende meningsløshet», etc., alt sammen definisjoner som — selv om de virkelig hadde passet på alle former for komikk — ikke på noen som helst måte ville forklare hvorfor det komiske får oss til å le. For hva skulle vel være årsaken til at denne spesielle logiske relasjon rister og skaker oss så snart den er registrert, mens alle andre lar oss forbli indifferente?

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

ADMINISTRASJON:

Teatersjef
Intendant:
Økonomidirektør:
Sekretær:
Lønningskass.:
Bokholder:
Salgs sjef:
Salgssekretær:

Per Theodor Haugen
Arne Christiansen
Inger Lise Bruu Heger
Marit Larsen
Reidun Asbjørnsen
Svanhild Kjærвик
Arne Dahl
Marit Nordli
Anne Winger
Odd Andersen

Arkivar:

INSTRUKTØRER:

Anne Karen Hytten
Kirsten Sørlie

SKUESPILLERE:

Bente Børsum
Unni Evjen
Kari-Ann Grønsumd
Bentine Holm
Kjersti Holmen
Eli-Anne Linnestad
Sidsel Ryen
Aud Schønemann
Sissel Sellæg
Gro Solemdal
Marit Syversen
Ingrid Vollan
Per. Chr. Ellefsen
Johannes Eckhoff

Knut M. Hansson
Sverre Holm
Trond Lie
Sven Nordin
Ivar Nørve
Helge Reiss
Finn Schau
Per Lillo-Stenberg
Tor Stokke
Terje Strømdahl
Karl Sundby
Ulf Wengård
Gard Øyen
Arne Aas

MUSIKERE:

Leder:
Roy Hellvin
Finn Eriksen
Karl Johan Helgesen
Bjørn Jacobsen
Leif Osen
Jan Henry Thoresen

Magne Amdahl

TEKNISK ADMINISTRASJON:

Teknisk sjef:
Produksjonssjef:
Produksjonssekretær:

Per Horn
Harald Martin
Jacek Juniszewski

INSPISIENTER:

1. inspisient:
Tom Andersen
John Ellefsen
Roger Fossum

Bjarne Stensrud

LYD:

SUFFLØRER:
Birgitta Bjørnstad
Didi Stig
Kari-Laila Thorsen

Erling Jørgensen

REKVISITØRER:

Leder:
Pearly Grindvold
Tone Bøhle
Laila Hauge (attributtmaker)

Ivar Grønhella

PÅKLEDERE:

Leder:
Inger-Marie Christensen
Marianne Forsberg

Liv Christensen

PARYKKMAKERI/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder:
Helge Bjørnå
Marie Therese Cappello
Birgit Haugå
Mikkel Stølen

Sverre Norwalls

MALERSAL:

Leder:
Knut O. Solem
Bjørn Thomassen

Knud Stern Møller

SNEKKERVERKSTED:

Leder:
Frank Henie
Birger Thurn-Paulsen
Espen Østigaard

Helge Paltiel

SYSTUE:

Kostymesjef:
Leder:
Trude Bergh
Eva Danielsen

Grethe Wang
Lise Fjeld Sannes

Solveig Høst
Birgit Johannessen
Sølvi Aarre

LYSAVDELINGEN:

Lysmestere:

Tore Heldal
Valter Nielsen

John-Henning Brekkl
Harald Haugen
Sverre Odd Horge
Espen Kreim

SCENEAVDELINGEN:

Overscenemester:
Scenemestere:

Finn Lewin
Bjørn Bergseth
Øivind Svarstad

Carlos Bråten
Morten Arde
Jørgen Damskau
Trond Engebretsen
Dariusz Golofit
Lars Petter Heinrichs
Bogdan Kolakowski
Willy Kreim
Edwin Lyberg

BILLETTLUKE:

Leder:
Odd Terje Lyngen
Astrid Hoel
Agnes Korsen
Ida Molvik-Hansen
Grete Sjaastad

Ellen Stenrud

GARDEROBE:

Leder:
Ebba Eikestad
Gerd Nygaard
Therese Olsen
Agnes Ruud

Ellen Horne

RESEPSJON:

Kjersti Bernardi
Kari Midtsjø

KANTINE:

Leder:
Unni Larsen

Tone Arde

RENGJØRING:

Leder:
Deva Bozic
Solveig Bredesen
Bjørn Iversen
Reidun Jahrn
Helena Nesterow

Marie Selnæs

VAKTMESTER:

BUD:

CENTRALTEATRET:
Lysmestere:

Jack Christiansen
Anita Christensen

Scenemestere:

Rekvisitør:
Garderobe: Leder:
Liv Sørum
Ulla Aakre
Vera Åsatun
Påkleder:
Bill.kasserer:
Rengjøring:

Mari Alvim
David Siebert
Trond Sætre
Morten Andersen
John-Erik Jensen
Paul J. Valderhaug
Svein André Eriksen
Ingrid Aas
Mona Paley

DUKKETEATRET:

Dukkespillere:
Kjersti Germeten
Anne-Lise Ruud
Ragnhild Wang
Teknisk ansvarlig:
Rengjøring:

Stein Kiran
Knut Wuilsrød

CHAT NOIR:

Scenemestere:

Lasse Arde
Arne Pettersen
Nils Magne Kjus
Per Pedersen

Lysmestere:

Følg med til aller siste akt på Grand Hotel

Hvorfor gå hjem allerede? Kvelden er jo ennå ung. Teaterforestillingen har sikkert stemt ditt sinn til munterhet og gitt mersmak på nye opplevelser.

La derfor ferden gå til et av Grand Hotels spennende serveringssteder.

Som for eksempel:

Limelight Bar

Her er miljøet hentet fra de skrå bredder, og betjeningen er kjent for sin evne til å trylle frem de mest velsmakende forfriskninger.

Åpent kl. 15.00–24.00. Lørdag kl. 16.30–24.00.

Søndag stengt.

Grand Grill

Stedet for et utsøkt måltid i fredelige omgivelser. Samtalen går uforstyrret på "Grillen", ingen musikk, og god avstand mellom bordene.

Spesialiteten er velsmakende grillretter tilberedt på åpen trekull-grill.

Åpent kl. 12.00–24.00. Lørdag kl. 17.00–24.00.

Søndag stengt. Lunsj mandag–fredag kl. 12.00–14.30.

GRAND HOTEL
KARL JOHANS GATE 31, TLF. (02) 42 93 90.